

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: O hør det Thomas og troe det dog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "O hør det Thomas og troe det dog", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 259. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid95868/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

259

Som i en Paaske-Morgenstund,
Opstaaet fra de Døde!

40 Er ei udbrudt en Paasquesang
Fra Hjerterne, som brændte,
Da hemmelig hos os i Vang
Vorherre Lyset tændte!

41 Og skal den Sang ei fare frem
Paa Vinger i det Dunkle,
Til Øiet i Jerusalem
Skal see ham selv og funkle!

No. 90.

Thomas.

Egen Melodi af A. Winding.

1 O hør det Thomas og trøe det dog,
Det Vidnesbyrd, alle vi bære,
Sit Liv vor Mester hengav og tog,
Opstanden er Jesus med Ære;
Trods Dødens Meen,
Trods Vagt og Steen,
Med Kiød og Been
Han giæster iløn sine Kiære!

2 Det var de Ti og det var de To,
Og alle de hellige Kvinder,
De vidned ærlig, men Thomas loe,
Og sagde: jer Ønsket forblinder,
I drømde sødt
Om Liv i Dødt,
Om Hvidt og Rødt,
Om Roser paa Dødnings-Kinder!

18*

- 3 Jeg kan ei drømme, ei sove sødt,
I Hjerter og Hjerne det bruser,
Min Tro er rokket, mit Haab er dødt,
Indbildning ei meer mig beruser,
 Men hvor jeg gaaer,
 For Øine staaer
 Mig Kors og Saar,
Døds-Kæmpen, som Hjerterne knuser!
- 4 I Naglegabet paa Haand og Fod
Jeg stikke maa Fingrene disse,
Og Haanden min, hvor hans Hjerteblød
For Landsen udstrømmed tilvisse,
 Ei før jeg troer,
 Han gaaer paa Jord;
 Omsonst med Ord
Indbildningen min I ophidse.
- 5 Fra Paaskedagen en Uge lang
Saa maatte for Thomas henrinde,
Han loe ad Kvindernes Frydesang,
Og sukked ved Frelserens Minde;
 Til grandt man saae
 Igien ham staae
 Blandt sine Faa,
Hvor Tvivleren Thomas var indel
- 6 Min Fred med Eder! var Herrens Ord,
Som end det er alle hans Dage.
Da viste han sine Naglers Spor
Og Spydets i Siden saa fage,
 Han sagde: her
 Kom, Thomas, nær,
 Med Finger hver,
I Hænderne Troen at tage!
- 7 Da brast hans Lænke, da brød den ud,
Bekjendelsen længe i Klemme:

O du, min Herre! o du, min Gud!
Som Himlens Hærskarer istemme!
Mens Kirken staaer,
Mens Ordet gaaer
Og Synet slaaer,
Den Søndag gaaer aldrig ad Glemme!

8 Og hellig prises skal Herrens Ord
Af alle de Smaa paa det Jævne:
Du saae mig, Thomas, derfor du troer,
Men salige er de at nævne,
Som ikke saae,
Og ei forstaae,
Men troe dog paa
Opstandelse min og dens Evnel

9 Opstandne Frelser! o giv du os
Den Salighed alle af Naade,
At Verdens Viisdom og Spot til Trods,
Vi troe paa den hellige Gaade:
Trods Dødens Meen,
Trods Vagt og Steen,
Med Kiød og Been
Du lever os evig til Baade!

No. 91.

Met. Et Barn er født i Bethlehem; eller: Idag opstod den Herre Christ.

1 Til Himmels foer den Ærens Drot,
Ærens Drot,
Som gjorde Alt paa Jorden godt,
Halleluja, Halleluja!

2 Hvad er Hans Navn, den Kæmpe skøn,
Kæmpe skøn?